

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: R.H. , nar. ..., bytem ... Zastoupený: Mgr. Václav Voříšek,
advokát, sídlem Černého 517/13, 182 00 Praha 8,
proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2017 č.j. DSH/1289/17,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2017, č.j. DSH/1289/17 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení před Krajským soudem v Plzni ve výši 9 800,- Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, a to do 1 měsíce od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je dále povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 8 400,- Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, a to do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým

bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Horšovský Týn, přestupkového oddělení přest. č. 113/02016/PD ze dne 6.12.2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.200,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že jeho zmocněnec zaslal dne 31.1.2017 na adresu elektronické podatelny správního orgánu 2 e-maily, přičemž druhý byl již s elektronickým podpisem a nejednalo se o pouhé zaslání faktury v příloze e-mailu, jak se domnívá žalovaný v napadeném rozhodnutí, ale přímo v těle e-mailu podle žalobce byly obsaženy odvolací důvody. Tím, že se jimi žalovaný nezabýval, došlo podle žalobce ze strany žalovaného k vadě. Žalobce k tomuto navrhl provést důkaz předmětnými e-maily a také znaleckým posudkem, kde bude ohledána elektronická podatelna správního orgánu I. stupně za účelem zjištění obsahu zpráv v e-mailech, k čemuž žalobce navrhl i konkrétního znalce R.B., soudního znalce z oboru IT, se sídlem ... I kdyby se jednalo o pouhou fakturu, podle žalobce správní orgán postupoval v rozporu s § 37 odst. 3 s.ř., neboť mu mělo být zřejmé, že se jedná o chybu, když předmět e-mailu zněl „doplnění odvolání“. Správní orgán měl tudíž o tomto žalobce vyrozumět.
3. Druhá námitka v žalobě spočívala v tom, že žalobce již ve správním řízení namítal, že vozidlo na fotografii nelze ztotožnit s jeho vozidlem. Není tudíž zjevné, které ze dvou vozidel bylo změřeno. A měření provedla osoba, která k tomu neměla povolení, a proto je výstup z radaru nepoužitelným důkazem. Podle žalobce mohla nastat situace, že policisté změřili podobné vozidlo, jež se jim nepodařilo zastavit, a pak se pokusili měření přiřadit k žalobci. Tomu napovídá snížená kvalita snímku v černobílém provedení, jejímž cílem mělo být podle žalobce například zakrytí odlišného odstínu laku. V oznámení přestupku je uveden čas změření rychlosti, který nic neprokazuje, neboť oznámení přestupku vyplňuje policista a také v záznamu o přestupku není prokázáno, že by nebylo možné upravovat čas.
4. Další námitkou žalobce je nesouhlas s tím, aby správní orgán činil závěry o technických parametrech rychloměru na základě výpovědi policisty, zvláště nebylo-li prokázáno, že byl proškolen. Podle žalobce nebylo prokázáno, že bylo změřeno právě jeho vozidlo, když jsou na snímku dvě vozidla. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16.1.2013 č.j. 3As 82/2012-31, podle něhož záměrný kříž neprokazuje, které vozidlo bylo změřeno. Podle tohoto rozsudku záměrný kříž není na vozidle, ale na sloupu pouličního osvětlení. Podle žalobce rovněž nebylo relevantně prokázáno, že pokud by bylo změřeno vozidlo v opačném směru, skutečně by byla hodnota rychlosti záporná. Pouhé tvrzení policisty nemůže postačovat, je-li možné provést objektivní dokazování návodem k obsluze. Rovněž měl podle žalobce správní orgán zjišťovat, zda příslušný policista byl proškolen k měření, vyžádáním si dokladu o proškolení. K výpovědi policisty v tomto směru je nutné přihlížet obezřetně, neboť pokud by se přiznal, že nebyl proškolen, dopouštěl by se zřejmě kázeňského přestupku.
5. Podle žalobce měření rychlosti bylo zkresleno tzv. slip efektem, když bylo měřeno na vzdálenost 337,5 m a v úseku dvojité zatáčky, Nebylo ani zjištěno, zda bylo měřeno ze stativu nebo z ruky, a měření z ruky riziko zkreslení měření rychlosti ještě zvyšuje, neboť měřicí bod není zaměřen na jedno místo na měřeném vozidle. Žalobce poukázal na sérii testů prováděných britskou BBC, kdy i stojícímu vozidlu byla naměřena úctyhodná rychlost, pokud došlo k pohybu měřicího bodu. Obdobné testy prováděl i deník Daily

Mail. Žalobce navrhl provést důkaz znaleckým posudkem, v rámci kterého budou zopakovány testy BBC, a článkem v Daily Mail. Žalobce v žalobě také nesouhlasil s publikací jména a příjmení jeho i jeho zástupce na internetových stránkách NSS.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žaloba obsahuje některé námitky, které žalobce v řízení o přestupku neuplatnil. Je obecně vhodné podle NSS, aby obviněný neuchovával paletu svých námitek na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni řízení. Jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může takto ex post podaná obrana jevit jako účelová. Žalobce ani přes výzvu neuvedl žádné odvolací námitky. Z toho dle žalovaného vyplývá procesní strategie žalobce ponechat správní orgány v nevědomosti co do rozsahu přezkumu v naději, že pominou něco, s čím bude možno na základě žaloby spojovat zrušení rozhodnutí o přestupku. Žalobcem navržené důkazy jsou dle žalovaného nadbytečné, neboť z ověřovacího listu vyplývá, že měřicí zařízení disponovalo ověřením ČMI, což k prokázání správnosti měření postačuje spolu s výpověďmi policistů.
7. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že fotografie pořízená v daném případě zachycuje dvě vozidla, jen jedno však jede směrem k měřicímu zařízení, a jak vypověděl policista, který měřicí zařízení ovládal, pokud by byla zachycena rychlost vozidla vzdalujícího se od měřicího zařízení, zobrazila by se rychlost v záporných číslech. To se však nestalo. Zjištěná rychlost je zaznamenána kladným číslem o hodnotě 121 km/h, jak je zřejmé ze záznamu o přestupku. Je nepochybné, že zjištěná rychlost je rychlostí změřeného vozidla blížícímu se k měřicímu zařízení a na kterém je na fotografii záměrný kříž. Nelze přisvědčit námitce žalobce, že vozidlo, na kterém je na fotografii záměrný kříž, nelze rozpoznat. Vzhledem ke vzdálenosti není sice na fotografii čitelná registrační značka, ale podle typických tvarů přední části karosérie lze jednoznačně identifikovat vozidlo jako automobil BMW řady 3 starší generace. Fotografie je černobílá, nepochybně se však jedná o světlou barvu vozidla. V oznámení přestupku a v úředním záznamu je uvedeno vozidlo BMW šedé pastelové barvy. Oznámení přestupku bylo sepsáno bezprostředně po zastavení vozidla. Stanoviště bylo zhruba ve vzdálenosti cca 300 m od místa, kde bylo vozidlo zachyceno, přičemž bylo na dohled od stanoviště policisty, jak je potvrzeno i svědkem. V oznámení přestupku je i čas zjištění rychlosti, který odpovídá času na záznamu o přestupku, záměna vozidel je tudíž vyloučena. Rychlost vozidla byla zjištěna měřidlem s platným ověřením, neboť je zřejmé z ověřovacího listu, že platnost ověření končila dnem 19.10.2016. Svědek potvrdil, že měřicí zařízení nastavil v souladu s návodem k obsluze a byl k ovládání měřicího zařízení řádně proškolen. Vzhledem k tomu, že jde o dopravního policistu zařazeného na oddělení dopravní policie, je nepochybné, že je oprávněn měřicí zařízení ovládat a pořízený důkaz není nezákonný. Svědci protiprávní jednání obviněného zjistili při výkonu své služební činnosti, městskému úřadu není znám jejich vztah k obviněnému či k projednávané věci, ani jiná okolnost, která by snižovala věrohodnost jejich výpovědí.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odvolání bez odvolacích důvodů. Usnesením ze dne 6.1.2017 byl žalobce vyzván k doplnění odvolání ve lhůtě 10 dnů od oznámení usnesení. Dne 31.1.2017 došel správnímu orgánu I. stupně email s přílohou - faktura od společnosti Dobrý servis ze dne 12.4.2016, kde je fakturováno seřízení tachometru, který neměřil rychlost. Předmět e-mailu je označen Doplnění odvolání.
9. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce ani přes výzvu

neuevedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, či v čem spatřuje rozpor s právními předpisy či neprávnost rozhodnutí nebo předcházejícího řízení, a žalovaný neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti rozhodnutí. Po důkladném přezkumu rozhodnutí žalovaný shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 52 s.ř. Správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 s.ř. K doplnění odvolání ze dne 1.2.2017, k uvedené faktuře, žalovaný konstatoval, že z ní nevyplývá, na jakém vozidle byla oprava prováděna, a nelze proto usoudit, že se jednalo o vozidlo, s nímž se žalobce dopustil přestupku. I pokud by bylo prokázáno, že ve vozidle v době spáchání přestupku nefungoval tachometr správně či vůbec, nemá to na odpovědnost za přestupek vliv. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 22.10.2009 č.j. 1As 73/2009-78, podle něhož řidič vozidla je v zásadě odpovědný za spáchání přestupku i tehdy, pokud k překročení maximální povolené rychlosti dojde i za situace, kdy ve vozidle nefunguje rychloměr.

10. Soud žalobu shledal důvodnou.
11. V dané věci již bylo věcně rozhodnuto zdejším soudem dne 17.9.2018, kdy soud rozhodl rozsudkem č.j. 17 A 49/2017-41 tak, že žaloba se zamítá. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „NSS“) v Brně, který dne 27.9.2019 rozsudkem č. j. 5 As 343/2018-28 zrušil Rozsudek zdejšího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
12. V sedmém a osmém odstavci odůvodnění rozsudku NSS uvedl *„Nejvyšší správní soud posuzoval vzhledem k obsahu kasační stížnosti pouze námitku nesprávného posouzení obsahu doplnění odvolání. Nejvyšší správní soud úvodem poukazuje na to, že správní ani soudní spis neobsahují plné znění ani kopii předmětného podání, daný e - mail jako takový nebyl vůbec vytištěn a do spisu byla zařazena pouze jeho příloha. Žaloba však printscreen tohoto e-mailu obsahovala, včetně plného znění textu dokumentu, který měl být v těle e-mailu obsažen. Stěžovatel se domáhal především určení, zda podání skutečně tento text obsahovalo; námitky v něm uplatněné považuje pro rozhodnutí žalovaného za stěžejní. Krajský soud se s touto námitkou vypořádal pouze sdělením, že e-mail žádný text kromě přílohy neobsahoval, na námitky nereagoval a přílohami žaloby se vůbec nezabýval. Nejvyšší správní soud zde shledal zásadní pochybení v postupu krajského soudu, když se nikterak nezabýval navrženými důkazy, které pro posouzení otázky, zda se žalovaný vypořádal se všemi odvolacími námitkami, zcela jistě byly relevantní, přitom jejich neprovedení ani nijak neodůvodnil. V takovém postupu spatřuje Nejvyšší správní soud pochybení, jež mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí krajského soudu.(...) Za popsané situace bylo na místě zabývat se tím, zda tělo e-mailu skutečně text doplnění odvolání obsahovalo, tak jak tvrdí stěžovatel a teprve poté by bylo možné vyhodnotit, zda se žalovaný měl zabývat i námitkami, které měly být součástí předmětného podání. Vzhledem k tomu, že se kopie předmětného e-mailu ve spisech vůbec neobjevuje (pouze jeho příloha), nelze ani a priori vyvodit, že e-mail žádný text neobsahoval.“*
13. Dne 15.10.2019 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného, ve kterém žalovaný uvádí, že vzhledem k závěru NSS vyzval správní orgán I. stupně, aby doložil, že součástí emailu nebyl i text doplnění odvolání. Vzdor dřívějším ujištěním ze strany správního orgánu I. stupně, že mu byla doručena pouze faktura, však nyní správní orgán I. stupně po detailní IT analýze spisové služby zdejšímu správnímu orgánu sdělil, že v těle samotného emailu skutečně byl rovněž text doplnění odvolání. Patrně v důsledku závady spisové služby se text nedostal k vyřizující referentce, a ta jej proto ve spisové službě ani opakovaným ověřováním nedohledala. Text byl získán až za pomoci pracovníků IT. Předmětný email

žalovaný zaslal soudu přílohou ke svému vyjádření. Vzhledem k tomu, že tělo emailu obsahovalo odvolací námitky, se kterými se žalovaný nevypořádal, neboť je neměl pochybením správního orgánu I. stupně k dispozici, uznal žalovaný, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.

14. Podle § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., správního řádu soudního (dále jen „s.ř.s.“) *zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.*
15. Vzhledem k výše uvedenému závěru NSS a především k výše uvedenému vyjádření žalovaného, jehož přílohou bylo i samotné doplnění odvolání získané pomocí IT techniků ze spisové služby správního orgánu I. stupně, shledal soud žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán.
16. V dalším řízení se žalovaný vypořádá se všemi námitkami žalobce uvedenými v doplnění odvolání, jež jsou téměř totožné s těmi uvedenými v žalobě.
17. Soud výrokem II. přiznal žalobci, který měl ve věci plný úspěch podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před Krajským soudem v celkové výši 9 800 Kč, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) (*převzetí a příprava zastoupení, žaloba*) advokátního tarifu a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení byla žalovanému stanovena lhůta, kterou soud považuje za přiměřenou.
18. Jelikož Nejvyšší správní soud svým rozsudkem č.j. 5 As 343/2018-28 v odst. 10 závázal Krajský soud v Plzni, aby rozhodl též o nákladech řízení o kasační stížnosti, přiznal zdejší soud žalobci výrokem III. částku 8 400 Kč jako náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před NSS. Tato částka je složena ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 5 000 Kč a z odměny advokáta za jeden úkon právní služby po 3 100 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. k) *per analogiam* (za kasační stížnost) advokátního tarifu a z náhrady hotových výdajů za jeden úkon právní služby po 300 Kč/úkon podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení o kasační stížnosti byla žalovanému též stanovena lhůta, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 29. listopadu 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.